

Mál nr. 388/2012**M****og****Vátryggingafélag v/slysátryggingar launþega vegna frítímaslyss****Ágreiningur um tilkynningarskyldu skv. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga í tengslum við slys M þann 05.05. 2008.****Gögn.**

- 1) Málskot móttakið 04.09. 2012.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 24.09. 2012.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

M slasaðist er hann féll niður um gat í gólfi fasteignar á árinu 2008 sbr. fyrirliggjandi gögn máls þessa. Vátryggingafélagið hafnar bótaskyldu með vísan til þess að ársfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga hafi verið “löngu liðinn” þegar krafa um bætur kom fram sem var ekki fyrr en 02.09. 2011. Í matsgerð kemur fram að matsmenn álíta að 3 mánuðum eftir slysið hafi afleiðingar þess að mestu verið komnar fram og telst stöðuleikapunktur hafa verið 08.08. 2008. M mun hafa verið óvinnufær í um 2 mánuði strax eftir slysið.

M telur sig hafa fyrst haft vitneskju um að varanlegar afleiðingar hefðu hlotist af slysinu 10.12. 2010 þegar hann leitaði til læknis. Vátryggingafélagið fellst ekki á að nokkurt nýtt hafi þá komið fram.

M telur bótaskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu.

Álit

M mun hafa verið óvinnufær í 2 mánuði strax eftir umrætt slys. Óvinnufærni hans gaf honum tilefni til að tilkynna vátryggingafélaginu um slysið. Þessa gætti hann ekki.

Þegar tekið er mið af framanrituðu og fyrirliggjandi gögnum verður að telja að ársfrestur M skv. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga hafi verið liðinn þegar hann setti fram kröfu um bætur í september 2011.

Niðurstaða.

Bótaskylda er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 23.10. 2012

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.